

KOP

Genot is voor mij het hoofd vullen, niet leegmaken. Dat uit zich in een vreselijke gulzigheid om alles te weten te komen en te proberen. Je hebt omnivoren die alles vreten, ik ben bijvoorbeeld iemand die alles leest. Van rondslingerende papiertjes en boodschappenlijstjes tot literatuur. Ik heb veel respect voor mensen die in een samenvatting de wereld voor mij duiden, de dichters. Fernando Pessoa is een van de auteurs die ik lees en bewonder. Zijn *Boek der rusteloosheid* vervat alles wat een mens kan denken en voelen.

Genieten met het hoofd is ook gesprekken voeren. Ik ben ontzettend nieuwsgierig naar mensen hun verhaal. Met mijn goeie vriend Johan Verminnen spreek ik soms af in baancafés aan de autostrade. We doen niets liever dan met passanten daar aan de praat geraken.

ZIEL

Het woord ziel schrap ik, want de ziel bestaat niet. De wetenschap is er achter gekomen dat onze hersenen organen zijn zoals alle andere in ons lichaam. Emoties zijn niet meer dan een gevolg van chemische reacties. De gedachte dat we een ziel of bewustzijn hebben, wordt van tafel geveegd. Een straffe stelling, maar ze is niet van mij. Ik heb het boek *Mijn geest, van vlees en bloed* van Luc Crevits gelezen.

Los daarvan zijn er uiteraard veel dingen die ik tot in mijn binnenste voel. Na een voorstelling zei een arbeider ooit 'ge hebt ons al veel doen lachen, maar ge hebt ons nog nooit uitgelachen'. Dat raakte me. Een groep mensen hartelijk doen lachen, dat is voor mij écht genieten. En pas op, het is niet gemakkelijk. Vlamingen gaan met gekruiste armen in de theaterzaal zitten.

Ook kunst kan me raken, als ik het vakmanschap in een schilderij zie, of muziek van iemand als Brel hoor. In de auto speel ik veel Brel. Zijn muziek verdrijft de eenzaamheid onderweg.

BUIK

Ik heb het geluk af en toe in exquise restaurants als De Karmeliet in Brugge te kunnen gaan eten: dat is fantastisch. Anderzijds geniet ik van soberheid. Een week alleen water drinken, een eenvoudige pistolet met gehakt voor een optreden...

Met het gezin hebben we eens een hele week op een voedselpakket van het Rode Kruis geleefd. Dat was een ervaring. We hebben het volgehouden, maar ons geweten is voortaan niet meer gesust. In die pakketten zit niet meer dan wat meel, poedermelk en witte bonen.

Als we uit eten gaan, kies ik graag voor de vreemde keuken. Japans bijvoorbeeld vind ik zeer lekker, en de bereidingswijze à la tepanyaki aan een grote tafel zorgt vanzelf voor spontane contacten.

Qua dranken heb ik een zwak voor grappa. Ik vrees wel dat je er meer de binnenkant van je eigen schedel door gaat zien dan wat anders, het is straf spul.

BENEN

Ik ben zot van skiën. Niks smaakt zo goed als een paar pinten na een dag keihard skiën. De beheersing, de snelheid, de ijle lucht in de bergen... alle aspecten van de sport trekken me aan.

Met de benen ga ik ook graag stappen aan de vloedlijn van de kust. Op voorwaarde dat het strand niet bevolkt is met gebraden vlees. Hoewel, een kustman - ik ben van Brugge - blijft daar nuchter bij. Voor ons is de zee economie, iets dat moet opbrengen. We staan er meer met ons achterwerk naar gericht om te kijken of jullie komen. (*lacht*) Mijn moeder vertelde vroeger dat zelfs de vissers niet konden zwemmen. Als hun hoge visserslaarzen vol water liepen, zonken ze naar de bodem. Hun weduwen mochten al blij zijn als ze een gouden oorbelletje achterlieten...

Ik ben voor *Windkracht 10* eens moederziel alleen in het water achtergebleven. Ik zou niet verdronken zijn, maar dat was toch spannend. De zee is een gevaarlijk ding, ze staat soms met schuim op haar bek te roepen. En tegelijk lokt ze.

MIJN TEEN ZEGT DAT...

Mensen zullen het van mij misschien niet denken, maar ik heb een timide kant. Dat zorgt ervoor dat ik zoek naar verhalen die onaf of rafelig zijn. Schoonheid zit vaak in de afwijking, in het zagezegd lelijke.

Vertellen is levensnoodzakelijk. Ik moet niet per se een acteur zijn, als ik maar kan vertellen.